

unum cum alio, aut separat unum ab alio: qd obitum scia n est simpliciter. Atte
Et sciam n considerare esse piatum, dsubitum, id coniunctioim in illas. ut scia
causa huius coniunctiois. hanc a scia consideranda est.

Sed qd, d ca conuexio, sit et ca eximord? qd offie. Prp, quia
Coniunctio, q considerat a scia, n est extrinca, s in ee caia, id intrinca ipsy eximys.
Et consistit in nati proportie caimord, q mutui golutuam: qd qd est causa caime
xoy, est et ca eximorum. Pr. Alij, qd conuexio. Vt inu hoom, d n litem, consistit
in eo qd ho na sua golutet n litem, d n litem na sua debeat homini. Pr.
qd conuexio n est caim, dista ab extremis: qd qd est ca illius, est ca eximorum.

Obj. Pr est ca uniois in maam, d sciam nol em filij: d t n
est ca ma, nec fia: qd b n pot aliqd ee ca coniunctiois in exma, d n esse ca eximord.
qd unioem in maam, d sciam n inu d istum ca n aca ab extremis, d ideo pot fieri d i
tam caim; qd n dar in coniunctioe caimorum scia. Pura uniois sit uniois logica, d b n
Phyica, est inepta ad obitum scia, qd regit unioem logicam, q pot caua d ca uij p se.
Causa. n p auis, d Phyca n inuervunt ad sciam.

Quariz ult. d ca scia nario cogitanda sit p cognitioim d istam
ab attentijs Praximard. Pr. qd p eund aiim, q illuz appetitib Praxim
obituz, cogit in ai exeritib, illuz ee cogitib: sicut ille, q cognoscat bonitatem
finis, eod ai exeritit. Nam cog noscat, ut eam elationis medior. Pr. qd Phyca
ait, caim scia debere cognosci, ut talem, n loqti p cognitioim d istam in ai signat,
d in ai exeritit, id est, p cognitioem Praximard, q cat exeritit. Coem.

Art 4.
Virum Mathematica sit scia Aristotelica?

Quantiz oij Mathematica d tina ablati sunt scia, qd tert. suar euidentiam
d certitudinem, ta illa, q sit pure Mathie, ut Geometria, Arithmetica, etc, n comprehen
dunt in despo scia, qm tradit Phyca. Opim d m d e illis, q sit mixtae, ut Astrologia, Mus
ica, Perspectina, etcetera. Pr. e pars, qd scia Arithmetica debet diuiri de suo subto ali
qo partem q uiaj cas: scia pure Mathie hoc n efficiunt: qd n sit scia Arithmetica. P d illi
nor, qd subitum haru scia n est Quantiz: d illa scia n considerant niam Quantiz, nec
illuz de form: qd n potunt diuiri aliqm de illa partionem. Sig d qd quia Priz causa
est altibz subto despo.

Conf, qd sola Phyca agit de Quantiz prout est corp note; Prax
tho

hæc uia pot' agit de Quant' prout considerat q'ntitas ab i'is abto: q' n' considerat eiy
essiam. Præ q' q'nt' q' Mathæ mixta s' partim n'ales: q' q'nt' n'ales sunt, q'nt'
sunt d'are q' uis c'is, c'itas c'ois & d'iscursum, alijs n' n'ille.

Obj. Per d'ctem, in Mathæ d'ant' p'ria c'ia, & elementa: q' c'ia
n'itoij Mathæ p'cedunt q' c'is. R'p. d'ant' c'is n' inie'ndo, d' n' co'p'ic'endo; q' s'c'ignas; Vt
q' Geometria d'iat l'atera trianguli c'ia c'ig'ia, q' s'c'ignas l'inea d'ucta a centro ad
c'ib'um f'erentiam aq'uum i'nc'us'ors. In quo c'uentus nulla d'ati c'ia in i'c'endo: s'c' em
q' i'mpossib'la n' d'ant' c'ent'ulij, ad huc l'atera trianguli c'ient c'ig'ia. Sunt q' t'ales q'
n'itoij certa, & e'ident'ij, d' n' s'c'ignas, q'nt' h'ent' q'nt' i'c'endo.

2. Prop'ij, q' p'cedunt q' d'ep'ic'm sub'li, p'cedunt quæm c'iam
f'ialem: d' p'p'ij, q' p'cedunt q' p'ij i'ntegrant'ij al'ien'ij t'ib'us, r'e'c'ur'ant' ad c'iam n'ia
lem: d' m' Mathæ d'ant' m'ulta p'p'ij p'cedent'ij p' d'ep'ic'm sub'li; s'ed q' l'ic'et
ars t'et' i'uam d'ep'ic'm: d'ant' et m'ulta p'cedent'ij p' p'ij i'ntegrant'ij; ut q' p'
ometria q' d'edit p' segmenta, & d'el'ic'ij: q' in Mathæ d'ant' p'p'ij p'cedent'ij
p' uis c'is, f'ialem sub'li, & m'alem.

R'p' c'ia n'la, & d' n'la; r'eq' n' Mathæ p'cedunt quæ d'ep'ic'
q'nt' n' h'ent' n' d'ep'ic'toij, & applicatoij acc'ent'arij: & c'ont' n' d'ant' c'ia p'nt'ij.
N'equa n' item p'cedunt q' p'ij n'iales, q'nt' r'e' c'ent'ia n'atia; d' q'nt'ij sub'iacent
i'mag'inoij, & p'nt' h'ent' l'oc'm p'p'ic'm, & p'port'ic'm, q' s'c'ignas Quant'itat'ij, &
ut h'ic n' s'unt p'ia n'atia s'unt p'p'ic'm: & c'ont' n' i'nc'ur'ant' ad d'ic'um q'nt' q'nt'

Quæstio 2.
De d'emonstr'ioij a p'ho d'efinita.

Art 1

Exp'ondit' 1. d'ois d'efinitio.

Prima d'emonstr'ioij d'ef'io ita habet: D'ois est d'ist'ic'ij efficiens s'c'ia. I't' h'ic p'nt'ij
to q'nt'ij, efficiens s'c'ia t' d'ois. Quæ q' d'ef'io s'c'ia? R'p. q'nt'ij; quia
d'ist'ic'ij n' est uis q'nt'ij, c'um sit arte factum. D'ic' d'ef'io, q'nt' d'ist'ic'ij, n' s'c'ia, n' d'ist'ic'ij,
Hæc d'ist'ic'ij q'nt'ij, i'm'ic'um p'nt'ic'iam, q'nt' c'it' d'ois: q'nt' n' s'c'ia. Et
t' d'ef'io t'ois p'nt'ic'iam, t'ant' q'nt' c'iam f'ialem t'ant' c'it' c'ia n' d'ois,
i'm' f'iam s'pectat' q'nt' q'nt' d'ef'io q'nt' d'ic' ad c'iam f'ialem, quam
r'esp'ic'it' e'f'ic'ialit'er: s'ed d'ois i'm' f'iam s'pectat' ad c'iam f'iam
f'iam, t'ant' q'nt' ad f'iam: q'nt' c'it'.

Quæ 4

Quæritur 2° q^o Dicitur hic definitur? *Respondeo*, imprimis n^o definitur
Vocalem, nec scriptam, nisi in quantum sunt signa mentalis. Et quædam
est aij spūalis, & dicitur: q^o n^o pot^{est} causari Physica a verbis, & scriptis, q^o sunt
corporales. Non definitur et Dicitur apprehensum, nisi q^o tenus est inchoatio ad sc^o.
Et q^o est Dicitur imperfecta. Non etiam definitur Dicitur quibus; q^o procedit per
causam proximam, & proximam scilicet

Definitio quæ oblat Dicitur q^o quid mentalis iudicatio, q^o solus causat
sciam. Et e^o pars, q^o Dicitur est discursus dicitur p^ofectus: sed hic n^o pot^{est} causari
proxi, nisi a h^oij iudicatio: q^o sola Dicitur mentalis iudicatio definit. Et
legit^{ur} 2° pars, q^o scia e^o cognitio discursiva d^o ducta in f^o ex n^o ante continet
e^o causam proximam dicitur: sed oij ac solus dicitur arguitur factus: q^o solus ille,
q^o continet causam proximam, q^o est Dicitur, causat sciam.

Obj. 1° Enthymema continet causam dicitur: q^o cat sciam: &
inter comprehenditur in hac def^o. *Respondeo*, Enthymema sumi dicitur; e^o tenus
illi sup^olat^{ur} una præmissa; & tunc est syllog^{us}, dicitur sciam. Et q^o tenus est
p^orum Enthymema; sic n^o cat sciam, q^o n^o est arguitur factus. Nam
scia dicit e^o certus, eius n^o certitudo pendet a veritate scie, q^o n^o dat^{ur} nisi in
p^oro syllo. It^{em} p^oandum e^o de p^oducta p^orum, atq^{ue} de Enthymemate.

2° Conuersiois (V^oq^{ue} V^oq^{ue} negina conuertitur semper)
quærit sciam certam, & evidentem, dicitur suam, & causam, & sui f^o: Et
n^o sunt Dicitur: q^o loq^{ue}ta def^o n^o cat sol^o Dicitur. *Respondeo*, Alia dicitur
sciam. N^o est, q^o in conuersioib^{us} unum n^o in f^o ex alio, sed ex se ipso mu-
tatis tri^{us}. Ideo talis n^o n^o h^oet^{ur} per causam: nam in causam, & eff^o neg
rit^{ur} aliq^{ue} distinctio sol^o un^o n^oq^{ue}, & et in^o p^o terminos, saltem in esse
obiecti: q^o n^o dat^{ur} in conuersioib^{us}, q^orum n^oq^{ue} quamuis sint certæ, non
sunt tamen demonstratiua.

3° Scia e^o causam finalis Dicitur, sig^o Dicitur est p^o sciam: q^o
sciam est eff^o Dicitur. *Respondeo*, Alia dicitur, nam n^o pot^{est} e^o causa, & eff^o in dicitur p^o. Et
est finis, & eff^o medicina. Et scia e^o pars Dicitur: q^o Dicitur n^o illam eff^o, q^o n^o pot^{est}
de ipsum, aut in p^o causat. Et n^o se totum causat, aut sui p^o. pot^{est} in
unam sui p^o eff^o aliam. sicut Dicitur in præmissa, cat^{ur} dicitur, & sciam,
n^o f^oiam; sicut in campo Physio.

Ave

Art 29

In q̄ q̄re cā Præmissa causent Cōm?

Notandum prius est, Præmissas esse fratres, & obliquas; sicut se obliquas fratrum.
fratres se cognitiōis indicatiōis cā. Talia obliqua. Dico q̄ 1. Præmissa n̄ sunt cā
finalis Cōm. Si q̄ id n̄ pot̄ esse cā, & efficit in cōm q̄. sicut est cā finalis Præmissa
sua, q̄ si sumamus in finem: q̄ Dico n̄ est cā finalis illius.

Dico 2. Præmissa mentalis, & Præmissa fratres indicatiōis, sunt
cā efficiens p̄ se, & p̄ se prima. Dico, q̄ in Diversu non aīq̄ cat̄ & efficitur suble
quentem. D̄ n̄ dicit̄ alia non aīq̄, a q̄ efficiens, & p̄ se causat̄ sua, nisi iudicā
mentem, seu Præmissa fratres: q̄ ab illis causat̄. Dico 2. a similit̄, q̄ dicit̄ p̄
concurrunt efficiens ad apprehensioem, q̄ dicit̄ p̄m ad solam cognitiōem: sed
iudicā Præmissa debent̄ itum ad assensum Cōm: q̄ concurrunt efficiens ad illud.

Dico 3. Præmissa obliqua sunt cā fratres externa, & obliqua
rū Cōm, sicut obliqua: id est obliqua Cōm, p̄ se h̄ ab obliqua Præmissa r̄m. Dico
q̄ illud est cā fratres externa Cōm, q̄ q̄ itus illi assentit̄. D̄ assentit̄ Cōm p̄
narium, q̄ est obliqua fratres Præmissa r̄m, & n̄ p̄ cognitiōem ipsius m̄, sicut
seu obliqua q̄ n̄ Præmissa fratres: q̄ Præmissa obliqua, n̄ fratres, sunt causat̄ formales
externa r̄m Cōm. Dico, q̄ dicit̄ itus iudicā, h̄m esse r̄m, q̄ est solus.
q̄ n̄ pot̄ esse fratres assentiendi, n̄ iudicā cognis fratres. Sunt t̄ Præmissa fratres
Logica n̄ r̄m ad assensum Cōm, q̄ p̄ponunt̄ itum obliqua fratres ipsius Cōm, & n̄ r̄m
n̄ n̄ pot̄ itus assentiendi.

Dico 4. Præmissa obliqua se cā fratres Cōm obliqua: q̄ Præ
missa fratres erunt cā fratres r̄m Cōm fratres. Dico Cōm. nam cā fratres Cōm
est illud, q̄ q̄ itus assentiendi Cōm, q̄ n̄ assentiendi p̄ Præmissa fratres, & p̄ obliqua.
Arguit̄. Cognis ad assensum suo obliqua: obliqua est cā fratres: q̄ et eius cognis q̄
sunt Præmissa. Dico cognitiōis n̄ ad assensum sui obliqua in obliqua, obliqua. n̄ n̄ pot̄
cā r̄m obliqua Cōm, & et verit̄ fratres, im̄ huius p̄ r̄m, q̄
solus r̄m huius se h̄ ut obliqua.

Dico 5. Præmissa apprehensiva se cā efficiens r̄m Cōm.
Dico q̄ q̄ cā Præmissa, & r̄m Cōm: Dico p̄m apprehensiva cat̄ p̄ Præmissa
indicatiōis, qua causant̄ p̄m Cōm: q̄ illa sunt causa r̄m Cōm. Dico
Minor, quia Præmissa apprehensiva detrahunt̄ itum concurrere, sicut cum illud
Cōm

etiam de potius hos assensus qm' illos: go & illorum causas.

Cloij. Pr^o quia Cloe si non dixerit: Id non dixerit: n^o pendet a
 iudicio: go dicitur. 2° Illud n^o assenti veritati: Cloij, nisi certus de veritate. Prae
 mis: Id apprehensio n^o certat illud de veritate; go e^o latius ad affirmandum
 falsum: go n^o pot^{est} e^o sola e^o Cloij. 3° Cuius est aequi nobil^{is}, & nobilior^{is}
 effectus: latius Cloij e^o nobil^{is} apprehensio: go n^o pot^{est} ab illa causari. Et
 per hoc non est certus et apprehensio Cloij n^o e^o causi efficiam^{is} quam priorem
 n^o ipsius Cloij; sed sola minus prius.

De hanc Cloem of e^o. Quid pot^{est} supponere concursus affi
 num Praemiarum; go tunc dabit assensu Cloij et sola appreh^o Praemiarum. Ad
 Cloij, in hanc, ga tunc n^o infens^{us} Cloe si ipse ex sola appreh^o; n^o n^o pot^{est}
 Praemias cum certis dicitur, q^o requirit ad assensu Cloij p^{ro} iudicio.

2° Theo illud iudicari Praemias e^o uag: q^o illa appreh^o sent
 uer in appreh^o: go ueritas appreh^o sufficit ad Cloem. Ad hanc; q^o Praemias
 dan^{is} apparent uer^{is} prius q^o iudicanti, Id e^o ipsum iudicium cogitur uer^{is}. Neq^{ue}
 n^o n^o illud iudicari Praemias, q^o illa appreh^o ueritas, Id q^o opponit ob
 tum uim. Sicut oculus n^o cogit albu^m q^o per spem prius cogit, da
 ri illud obtum; Id q^o obtum opponit e^o ipsam spem.

3° Apprehensio Praemias e^o cognitio magis expressa, Id id est
 qm' illud recordat: et in hoc sufficit ad assensu Cloij ut infra: go dicitur. Neq^{ue}
 loa, qm' recordat Praemias rep^{re}sentat illud iudicium, q^o illud iam fuit ob
 t^uty ad assensu Cloij: at n^o simplex apprehensio n^o rep^{re}sentat iudicium Praemiarum, Id in hoc
 illud, qm' n^o rep^{re}sentat Praemias ueras, sed illud p^{ro}batum, et subsum^{is} cum
 alijs oportet, et cori^o ad iudicium.

4° Tunc ter illud ad Cloem q^o appreh^o Praemias, sicut
 ueritas ad medium p^{ro} apprehensioe finis: sed appreh^o finis sufficit ut ueritas
 appetat media: go appreh^o Praemiarum sufficit ut illud assensu Cloe. Ad hanc
 illi. Non q^o ueritas n^o ueritas ad appetenda media ex appreh^o finis, q^o est in
 illud; Id ex amore ipsius finis, q^o e^o in uoluntate.

Art. 39.
 Expeditur 2^a. Quis definitio.

2a

Definitio habet quatuor: 1. quod sit constans ex veris, primis, et immis, prioribus
 notioribus, visus est. Quae definitio dicitur in maiori, quod sola apta est ad sciendum.
 Et de eis fieri potest sicut scilicet dicitur; aliquae tamen sunt maiores notioribus
 quibus. Primis, et immis, sicut prius, quod carent medio, et sic in demonstrabilibus. In
 oribus, notioribus, et sic sicut eam et tunc. Definitio est in maiori, quod superior.
 Notandum est, alia dici notiora sua, ut cum, a se pendet effectus;
 alia vero dici notiora nobis; et haec duplex; et via inventiois. Et ita effectus nobis sunt notio-
 res, quam eam. Et via dicitur, et ita causa se nobis notiores, quam effectus, quod per se dicitur prius
 cogit eam, quam effectum. Igitur illa pars notioribus, et ita dicitur de notioribus
 sua, et nobis via dicitur. In hoc Aristoteles dicit, non eam esse nobis notiora,
 loquens de notioribus nobis via inventiois.

Art. 4.

Sunt praemissae sint notiores conclusionem?
 Non patet quod sit, utrum praemissae sint perfectiores et tunc. Non patet tamen de
 et per se, quod una alio. Ut octo est perfectior quam una ut septem, sed hoc per
 se habet accipitur, et ad invicem cogitur, et non est notioribus: imo cum per
 se tunc maiori, et minori applicat praemissae potest dari maiorem et ignobilioribus. Supponit
 non evidentiam, certitudinem, et veritatem esse de etiam scia, ut infra per se patet.

Hic positis dicitur

Co. Dicitur praemissae tam factae, quam virtute in demon-
 strabilibus, et notioribus, id est, perfectiores, et nobiliores et tunc in evidentiam, certitudinem,
 et veritatem. Primum ex primo, quod per se quod unum quod tale, et illud magis tale.
 Sed hoc est certum, evidens, et via per praemissas: quod illa est certior, evidenter, et
 vires. 2. Sed quod pendet ab alio in fieri, et conservari, est ignobilioribus illis: hoc
 patet. Praemissae in fieri et conservari: quod est ignobilioribus illis.

3. Nota praemissarum differt specie a notitia et tunc:
 Sed species non est alio perfectioribus: quod nota praemissae per se sunt nobiliores, quam notitia
 et tunc, sicut illi sunt eam. Primum quod evidentiam, quod evidentia est manifestatio
 veritatis: sed hoc non est in praemissis, quam in et tunc: quod praemissae sunt evidenter,
 Primum illi, quod quod lumen illud perfectius elucet obtum, eo magis evidentia illud per-
 netrat: sed lumen illud perfectius elucet praemissae, quam et tunc: quod ma-
 iori evidentia illas penetret. Primum illi, quod lumen illud penetrat praemissae in
 maiori

me, sicut u. mediate, id est, medijs Præmissis. Vnde quoniam Ceteræ participabunt
hac luce, q. remotiores fuerint à Præmissis.

Confirmari, quia obtum participat maiorem lucem, & quia
illuc propinquius, uel quia est capax maiorijs subij: Præmissa sicut propinquius seu
minimè illud, sicut capaxioris euidentiæ, q. ut indemonstrabiles, & deinde ea inde-
monstrabilebus: q. participat maiorem lucem, & euidentiã.

Dicit: Si Eto semp e minus nota qm Præmissa, peruenit ad
unam Etoem q nullam habeat certitudinẽ, & euidentiã: ut q falsy Eto iam nã certis factis: q.
i. huc nã e. d. Præmissa, q. certitudinẽ Præmissarũ sicut factis: q. si quælibet inferuntur
Etoe Minor, & certitudo, tot potunt inferri ut nullas q. sig. e. sicutum q. de-
tractioem ex hauriunt: P. N. P. N. & q. om. Nam sicutum ex hauriunt p. de hauri-
tioem Arithmetice, seu partium e. h. sum, q. h. datũ diminetur alicuius accuri
Lapidum Vg: nã uo p. de hauriunt Geometrice, seu partium proportionalium, q. h. da-
tur in p. h. entes aliq. q. q. d. licet in inferri sunt conditiones, nã q. m.
poterit de euenire a. alq. q. careat omni p. h. e. Et huc diminetur dat in p. h. e. Etoe.

Indi: Perfectior cognitio oritur ex maiori applicatõe p. h. e.: sed illa
potest magis applicare ad Etoem, q. ad Præmissas: q. tunc Etoe nobilior. At ex
maiori applicatõe potest esse oriã cognitio perfectior acciatã, id est, magis extensa p. h. e.
grauatã, nã uo maiorem perfectiorem e. h. e. d. qua agimus.

P. Eto quodã ueritatem, q. ueritas est a. equis cognitio cum suo obto:
q. q. nobilior, & immutabilior fuerit obto, e. nobilior erit ueritas: Et obtoem Præ-
missarũ semp e. nobilior, & immutabilior obto Etois: q. ueritas Præmissarũ e. nobi-
lior. Consi, quia hæc e. oppositio: uel est A. ueritas, & immutabilior, q. m. hæc u.
p. q. ueritas e. nobilior, quia obtoem istius e. immutabilior: q. sicut etc. q. n. d.
Veritas consistit in indivisibili, nã illius, o. ueritates o. q. ly e. h. e. p. h. e. e.
& a. q. ueritas, ac immutabilior: sed ueritatem ita e. indivisibilem, ut nulle
tam heat admixtam facili tatem.

Quæroij q. d. hant de certitudinẽ Præmissarũ. Cum. n. certitudo
p. h. e. oriã ex euidentiã, & e. ueritas obto, q. euidentiã, & ueritas illas fuerit, e. ueritas
certis, & immutabilior.

Art 5°

Dissoluntur alie obiectioes q.
traditam doctrinam.

Nota

Nota in *Phisicis* cas *Sci* *Vias*, & *Aquas*: *Vias* sunt, q̄ p̄ducente s̄m̄ cr̄p̄t̄ s̄p̄
 c̄īv̄c̄um, ut ignis ignem, q̄ c̄ā n̄m̄im̄ nob̄ilior efficit; *Causa* *Aquosa* s̄p̄ p̄riales, q̄
 est nobilior efficit; *Infirmitas*, q̄ n̄ est nobilior, nisi efficit p̄d̄c̄at̄, q̄ ab illa infieri, et
 conservari: sicut illud est infirmitas a visus alium vitalium; calor infirmitas ignis ad
 p̄cedendum alium ignem. Ut c̄ā sint *Equivoce*, sufficit, et cōiunt in sp̄e quavis
 cōiunt in ḡi: ut Sol, et ignis cōiunt in *Subst̄a*, n̄ ut in *uiv̄ate*.

Quorū, q̄m̄ c̄ā sint *Premissa* s̄i c̄ōis. *Pr*, c̄ā *Equivoce*,
 p̄riales. *Pr* p̄imum, q̄ ad *uiv̄atē* p̄iā *Cōe*: q̄ s̄t̄ *Equivoce*. *Secundum*, q̄m̄ q̄
 ad unum n̄: efficitur concurrunt duo p̄ se, q̄rum unam non ē dependē ab alio in op̄e.
Tertium q̄d̄ op̄e ab *immediate* p̄ se, ut duo hōis ferent̄, *Secundum*, ut exque
 alterius conc̄p̄ta, n̄ in *tr̄m̄* *Infirmitas* n̄. requirit, ut sit dependē ab alio, cuius uir
 tutē attingit imine efficit, et calor ignem): *Ita* *Infirmitas* & *Premissa* concurrunt ad *Cōe*
 in ita ut *Premissa*, & *Infirmitas* influant in illam: q̄ sunt c̄ā p̄riales, n̄ in *tr̄m̄* *Infirmitas*.

Confi, q̄d̄ de *op̄e* *Impressa* s̄t̄ *conic̄* *Infirmitas*, n̄ in *tr̄m̄*, q̄m̄ acci
 piunt ab *Infirmitas* representem, s̄m̄ q̄m̄ concurrunt. *Ad* *Premissa* et *Infirmitas* representatiue,
 & concurrunt s̄m̄ c̄ā representatiue, q̄ t̄ā n̄ accipiunt ab *Infirmitas*: q̄ sunt illius *conic̄*,
 non in *tr̄m̄*. *Dices*: *Premissa* p̄ndent ab *Infirmitas* in fieri, et conservari: q̄ s̄t̄ illius
 in *tr̄m̄*. *Pr*, p̄ndere q̄d̄ etiam n̄: q̄d̄ representem, s̄m̄ q̄m̄ concurrunt, et q̄
 sunt ex se, non ab *Infirmitas*. *Pr* p̄t̄is.

Obj. *Si* *Premissa* c̄īnt *notior* *Cōe* foret p̄ illud p̄n
 tiatum *Artic̄um*. *Propter* q̄d̄ unum q̄d̄ tale, d̄ illud magis: *Pr* hoc ē *fallum*
 in multis rebus: q̄ n̄ s̄t̄ p̄t̄. *Pr* illi, q̄d̄ h̄i ē albus p̄ albin. et h̄a *lōis*
 n̄ ē magis albus ferrum calidum ut obo est calidum p̄ ignem; et h̄ignis n̄ est
 magis calidus q̄m̄ ut 8: h̄i ē corruptibilis p̄ m̄m; *Pr* m̄i n̄ ē magis com̄
 p̄t̄is: q̄ illud p̄n tiatum ē *fallum* in multis expt̄. *Pr* illud axioma c̄e
 uim in c̄is efficientibz *Equoq̄*, p̄riales, capabz eiusd̄ denominationis, c̄e
 ut se h̄ent *Premissa*, et *Cōe*.

Nam ad hoc p̄n tiatum t̄r̄y requirunt condic̄, 1^a, ut fr̄a qua
 unum ex eorum ē tale p̄ alius, cōiat utriq̄ue extremo p̄d̄ nōi, et rōi, s̄t̄ *Pr*
Magica. *Secunda*, ut fr̄a q̄t̄ in uno s̄p̄i p̄iat magis, et minus s̄t̄ *Pr*
improba id est, s̄m̄ p̄m̄ c̄īalem. *Et*, ut eadem n̄: fr̄a n̄ sit in utroque extremo.
Pr h̄erbum est, *Pr* ibi *Infirmitas*, s̄i q̄t̄ dependiam ēve unius ab alio. *Pr*
Pr ad an̄ in *Premissa* s̄i *Cōis*, q̄t̄ est eundem, certa, et uerba, c̄e
 q̄ *Premissa* tales s̄nt̄, fr̄a d̄inde d̄ magis p̄fecta c̄īati in *Premissa*
 13

si, qm in Cte: in ge tam dñe cad fra euidencia, uerit, & certitudinis; sed in
Præmissis independens, in Cte dependens essentialis & perse.

Li. u. De usu ultima condicōis dñe uerit illa expta (alata) in ar
gūe & alia; qm cad fra est in utroq; extrema: cad. n. d. albo n. in hōe, d. in
albedine; idem calor in ferro & in igne. cad adaptabilitas in mēe, & in corruptibili
tate. Quamuis et possit dici, hāc fra cō effectiois in se, qm in substa, q̄ afficiunt;
nam albu p̄ est albu, hō u. q̄ illam. Ferrum ē calidum p̄ ignem, ignis u. ea n. sua.
hō corruptibilis p̄ mām; hactep̄e ipso. De fū dependētia essentialis n̄ uerit hōc, s̄ hō
p̄ dēder est p̄fectus, qm eius p̄ter p̄fectus est. Nam s̄ hōa parentis n̄ est cō p̄e,
sed q̄ accidens r̄i Naturā filiois.

Art. 69

Expeditur alia argumenta.

Obj. 2. Præmissa cō instrūta; qm p̄riales. Atq; qm ē ex cōi s̄ hō appen
tum, nō dīcendi, q̄ uerim dīcōem, esse instrūta illius. 2. qm instrūm dēbit ad unū
certum effm, illam cōi q̄ est indiciū ad p̄t; sicut calor dēbit ignem ad p̄tē
dum calorem, sicut ad hōc tēi. sed appen Præmissa dēbit ad unam Cō
em illam, q̄ est indiciū ad p̄t; qm s̄ illius instrūta. Nō qm Præmissa n̄ forent cō p̄ri
ales, sed instrūta. Quocō ad hōc fore nobiliores Cōp; qm Cōp dēbit p̄ ab illis in
fieri, & conseruari: sicut illas tōy condicōis, q̄ regunt, ut instrūm dēbit nobiliores.

Quā ad argūm Dico. Atq; qm primam eius q̄ bōem qm n. s̄ hō
dicunt, Præmissa cō instrūta illius, sumunt instrūm late, & improprie, qm ut extendit ad
illa, q̄ alia nō pendent acē, cum q̄ s̄ opandi: in q̄ s̄ cōi & ad hō instrūta dōi, & p̄
instrūta illius. Ad secundam q̄ bōem respondet, n̄ s̄ instrūm, s̄ dē cō p̄riales dēbit
re alia superior ad alia actōis p̄m; ut hō dēbit Solem ad hōem; qm q̄ ad equum
in p̄ductōi utriusq;.

Sed qm, qd sit instrūm p̄riūm. Cō ē illud, qd accipit uirtute
opandi a cō p̄riale q̄ opat mediante ipso instrūto, qd subministrat in sua rōe cō p̄riale,
& ab ea regit, p̄ inuē. Quā u. duo s̄t influunt p̄ se mīne ineffm, ita ut neu
trum accipiat alio uim influendij neutrum ē instrūm alterius. Ergo Præmissa n̄
sunt instrūta, s̄ concōia p̄riales, qm ex se s̄nt uim opandi, nempe representem, h̄
et alia p̄ dēcant a b̄ illis in fieri, & conseruari, quoad dē ab hō. Sicut
cōi s̄ hō cōi, qm hōc p̄riam, & nā lem uim opandi, s̄ p̄ dēcant a dē in fieri
et

et conseruari.

Obj 3. *Thuse* eia prialis etois. Præmissa et eia *Thugoca* minus prialis: sed eia *Thugoca* minus prialis e ignobilior effi: qd præmissa et ignobilior est. *Pi* *Ma*; qd calore eia *Thugoca* minus prialis rui ignis producti; semenu aly, et plantas: et sunt ignobilior et suis effectibus: qd eia *Thugoca* minus prialis e ignobilior effi. *Pi* *Ma*, qd oij eia *Thugoca* sine prialis, sine minus prialis, est nobilior effi. Illud: qm argus adducunt, n sunt eia, sed pura inflia, dicitur et ignobiliores. Nec est eius ordinis, qd ignis est subia, calor et eia: al, et plantæ sunt uiuentia, n uo semen, qd graia et tam uirtutem accipit a uiuente, cuius e semen, et uicij uirtute attrahit uicij ductum.

Indt. *Thuse* et *Thugoca* eia *Thugoca* prialis rui cõitay; huius rui uialay: et eia ignobiliores suis effectibus: qd eia *Thugoca* prialis e aliud nobilior. *Obj* ut eia *Thugoca* sit nobilior, dicitur eia eia qd n uo g accipit: aliud dicitur impressa est eia qd, dicitur nãria rui cõitay, qd aliq d uicij suspensio: ut qd opus uicij uicij elicit cõitay alterius. *Sic* oij, et dicitur huius: sig huius qd qd aij. *Et* et potest dici, cõitay n eia nobiliorum spijm id, qd ab illa accipit, et est, in respiciendo eia, qd in cõitay eia est nobilior, sig puenit ab opus. *Idem* de habitus portionate. **¶** *Thugis.* Et dicitur eia una medio rui qd, dicitur de fide dicitur, e nobilior utroq medio diuicij sumpto; qd neutrum het talem mixturam: Et illa media et eia *Thugoca* etois. qd effi pnt eia nobilior, qm dicitur eia. *Obj*, utrumq medium eia nobilior etois, im id, qd illi cõicat, d, medium de fide im certidem, si sum im certidem, qd in etois et minus pfallat.

Pedatqurs: Qlibet medium tribuit etois totum id, qd illa in re het te illud n tribuat totum: qd solutio nulla e. *Obj*, qd libet qd medium eia nãria totum id, qd eia in etois, n uo cõicere illud qd rui fatis; qd medium de fide sol qd eia certidem, si sum uo euidenciam. Cum in certido qd euidencia non distinguanr fatis in etois; cõiter id totum, qd est in ea, eia id eia ab utroq medio.

Vlt. Causa nãria nãria qd rui cõicat effi totam suam nobilitate: Præmissa et eia nãria influente in etois: qd cõicere sunt illi totam eam nobilitatem. *Obj*, Maiorem eia uaim in eia dicitur, n uo in *Thugis*, quales sunt Præmissa.

Questio 3a

¶ demonstare liceat qd oia cõis gra!

Art 1°
Explicari quatuor resolui quoad causas
in communi.

Notandum eam in communi diuidi in eam generalem, & per accidens: 1° est, a qua effectus pendet natura suo, ut lux a Sole: 2° est a qua effectus pendet & accidens, ut umbra a lapide. 2° diuidi in eam logicam, & Physicam: Logica est a qua effectus pendet per accidens, ut nec diuinitas produci potest nisi illa; ut Socrates a sua anima. Physica est illa, a qua effectus ita pendet, ut natura possit dari nisi illa, potest esse diuinitas; ut filius a patre. 3° diuidi in eam in intrinsecam, & extrinsecam; intrinseca est, quae intrinsece per se componit suum effectum, ut anima Socratis in eiusdem Socratis, latrinica, quae est extrinseca, ut Sol lux communi.

4° diuidi causa in quatuor genera; scilicet efficientem, finem, materiam, & modum; de quo alibi; tunc uero sciendum est eam finem, & materiam esse duplices; internas scilicet, & externas; materiam uero est 1° Omnia reuoluntatis Physici, eadem est materia prima reuoluntatis Philisophici, & Substantie reuoluntatis; quae unum effectus respiciunt essentialiter ipsas causas. Cuius finis intrinseca, & est Physica, ut animatum compositum Physicatum a reuoluntatis; quae est sunt essentialiter Metaphisica. 2° Materiam uero, quae est intrinseca componunt eam; externa, qua transit aliquem respectum transcendentalium.

Notandum eam connexionem in aliis & in ea esse duplicem, unam est in uoluntate, & eam unum, ut unio materiae, & formae; Accidentis, & substantiae, quae distinguitur ex natura rei a beatissimis. Et Sol Physicae sunt natura, & conuenientes, aliter connexionem logicam natura, & materiae, & formae conuenientia fundatam in ipsa connectione, & adest illi distinguitur a reuoluntatis, & per illum: Haec connexionem diuinitatis, & reuoluntatis, & eam extrinsecam interesse.

Notandum eam diuinitatem esse Physicam, & in se esse reuoluntatis Physicam, & in se esse reuoluntatis Physicam, & in se esse reuoluntatis Physicam. Notandum eam diuinitatem esse reuoluntatis Physicam, & in se esse reuoluntatis Physicam, & in se esse reuoluntatis Physicam. Sed connexionem, & eam extrinsecam in se. Ut autem a reuoluntatis causam connexionem, & eam extrinsecam, & eam extrinsecam, & eam extrinsecam, & eam extrinsecam.

Dico 1°. Nulla causa per accidens eam extrinsecam diuinitatem unum suum. Dico 2°. Nulla causa per accidens eam extrinsecam diuinitatem unum suum. Dico 3°. Nulla causa per accidens eam extrinsecam diuinitatem unum suum.

connezio y simpli naria regit ca effia ubi y que caloris, Et alomuni
y. Pr. ga connezio naria consistit in idē, & conuenit, qd alij duo
tus uendicant: sō hoc corā dīstinguit ab eadē, sō est idē nati, & eadē
hātū euenit hī: gō dō qd cō conuenit, est et cā eamori. Pr. Coarq
causa proportionis est et cā unōy.

Obj. L. connezio logica uel cō negatio dī conuenientia, &
relatio conuenientia, sed haec n̄ habet causam gō n̄ potuit demonstrari
a priori. Itē regardo Minorem, nam causas mediate eamorum est
et causas connezio fundatū, qd e pportio unū y qd eamō: dī connezio y
fōtū, est negatio dī connezio, uel n̄ hō idē nati, quae ex effia extremorum
naria resultant: dī dō eadē eamorum pōtū uelmate ad connezioem.
Unde n̄ pōt conēpi perfectē connezio naria in extremis sine y qd,
ad quō hāt talē orōem: sicut Accōy n̄ pōt conēpi in rō ad Subiām.

2. Quā rō pōtū demonstrat p primam, dā uā dīo
in qua stōndit connezio. Et tū ibi n̄ dā cā ubi y que, & alterius ex
tremi: gō haec n̄ regit ad dī con. Pr. Obj. ga in hōc admiratiuum
demonstrat p dī dī conuenit: et tū dī dī conuenit n̄ cā hōy, neqz ad mīa
dīo: gō dī dī conuenit n̄ regit ad dī con. Itē dī dī conuenit n̄ cā eam
pōtū completū admiratiui; hī rō, & uirtute dī dī conuenit hōc, &
eū cā, gō dī dī conuenit, id est, illi, & dī dī conuenit, & hoc pedit
gō pōtū conuenit pōtū pōtū dī dī conuenit.

Art. 2. Resoluit q. quoad cās partes.

Dico L. De cā mōlem, & pōtū tam in n̄ nam, gō eadē nam pōtū dī dī con
a priori connezioem logicam. Pr. quia id, qd cā eadē: & eadē, est et cā connezio
in n̄ mīa: sō cā mōlem pōtū conuenit pōtū eadē eamō: gō dī connezioem pōtū pōtū
legē si s̄ in n̄ mīa, & pōtū eadē, nam totum eadē pōtū pendet ad uis pōtū pōtū
& eadē in hōc n̄ mīa pōtū pōtū, & pōtū in hōc n̄ mīa pōtū pōtū, & pōtū in hōc n̄ mīa
pōtū pōtū: gō s̄ cā eadē eamō.

Obj. cā mōlem n̄ mīa pōtū pōtū: haec n̄ impediunt
pōtū conuenit dī dī conuenit: gō n̄ regit ad illud. Pr. Obj. ga mīa 1. a dī dī conuenit in
ibī

obgētibz qđ n̄ pōt cācā rīty in hōi, d̄ hī mī bīly in equo. Dīcā qđ cācā qđ in
Dīcō affūmī, cācā cōmūcāy nāriā in pāssīōm, d̄ sūb tūm. Dīcā pōt cācā
cācā rīōi, cū sūbī a d̄ cīnāt: qđ cācā sūb tūm, nec pōtūm pōssunt dē hī bīri in d̄
mōdū d̄ cācā cōlōy d̄ mōnstrāndō.

Uy, māī pī mā cācā cām mūltāy pāssīōm, qđ s̄ cōy obg
vntībz Phīzīy, qđ qđ d̄ cācā sūb dīcō sūb dīcō cāpō s̄ tībīy, qđ s̄ hēt
d̄ n̄ pīcīōdōy s̄ pī dīcōy, s̄ hēt cō pōtūm s̄ pōcīōm pōcīōm qđ cōmūcāy
cōmūcāy, qđ pōtūm sūb dīcō cāpō s̄ tībīy, ita est pīncīpīūm vīnīy pōpīcīō
cīy, ut nōn sīt a bēvīy. Ad pī mā pōm rīcā, nec pōtūm, nec sūb tūm
cācā cōmūcāy cōmūcāy nāriā in pīcīōy, d̄ pōssīōm; s̄ cōmūcāy sūb tībī, d̄ pō
dīcātī: s̄ n̄ pōtūm in bēvīcā, sūe sīt cō hīōy cācā.

Deo 2. Pōcīōm effīcīōm, et fīnālē mōcīōy n̄ pōt dīcīri cō
nācīō fōgāy qđ d̄ Phīzīy. Pōt pōcīō, qđ nōrī cīcīā n̄ pōdīt cīcīā d̄ cōy cōcā
tībīy, qđ in hīōy cōy, d̄ s̄ pīcīō dātī cōmūcāy nāriā. Pōt tībīy, qđ cō pōcīō cāpō
sūb dīcō pōt d̄ cōffīcīō s̄ cōlō, t̄ cū mōlō cōcīcātōr: qđ n̄ pōdīt cīcīā ab
īllā. Pōt pōcīō, qđ n̄ cōcīōy s̄ hēt cōmūcāy Phīzīcā nāriā cū sūā cā;
qđ qđ illā cōmūcāy dīcīri. Pōt dē hāc Dīcō loqūmīr. Pōt, qđ cō dīcūt t̄ pōt
s̄ d̄ mōnstrārī pōcīōy mō effīcīōm.

Procedūt hūc hāc cō dē effīcīōy nōy, n̄ d̄ cācā lībīy
nācīōm hīōy ita cōffīcīō pōdīt d̄ dīcīōy, ut nec dē mō hīōy n̄ d̄ cōcīō, qđ pōcīō
sīt a hōc agēte, pōt a bāc hīōy dīcī. Sūb actōy vī tībīy pōdīt cīcīā
pīncīpīūm, d̄ n̄ pōmīnt pōcīōy vī tībīy, atqđ ad cō oīa pōcīōm hōcīcīā cōy
mōcīōy, d̄ pōt hīōy pōmīnt dīcīri cōcīōy. Dē cō s̄ tībī. Pōcīōm effīcīōm, et fīnālē
mōcīōy pōt dīcīri cōmūcāy fōgāy. Pōt, qđ tībī cōmūcāy pōdīt cīcīā
a d̄ cō, ut a bōi cōtēndē d̄ mō est.

Cap. tertium

De Propositionibus p se notis.

In hac cap. docet Phis, dari Dīōm dē n̄ nullīy rebz, qđ n̄ s̄ pōcīō
tā, qđ n̄ sīt qđ pōcīō nōtā cā dīcīōy s̄ tībī.

Questio 1^a

Udeni Propōy p se nota?

Art. 15

Qdā pōpōy p se notāy s̄ vīcūlō Dīōy.

Propō

Propo p[ro]p[ri]a ad illa, q[ua]n[tu]m det[er]mina prior[um] q[ua]n[tu]m det[er]min, s[ed] multo d[omi]n[us]
p[ro]p[ri]a h[ab]et[ur] ut p[ri]a, d[omi]n[us] q[ua]n[tu]m ad m[od]o d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota. Conf[essio]
q[ua]n[tu]m d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a ad illa in p[ri]o: q[ua]n[tu]m det[er]mina ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota
indemon[st]rabilib[us]; d[omi]n[us] in processu b[ea]t[us] p[ri]a.

Obj[ectio] Si d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, s[ed] p[ri]a alicui[us] d[omi]n[us];
s[ed] h[ab]et[ur] p[ro]p[ri]a d[omi]n[us] a p[ri]o: q[ua]n[tu]m det[er]mina p[er] nota. In illis, q[ua]n[tu]m utrague d[omi]n[us]
ma[xi]m[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a ad illa: q[ua]n[tu]m det[er]mina ad illa. P[ro]p[ri]a ad illa d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota.
n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a ad illa, et p[ro]p[ri]a ad illa: q[ua]n[tu]m det[er]mina ad illa; p[ro]p[ri]a t[ame]n
demon[st]rari p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[er] nota et p[ro]p[ri]a p[er] nota.

S[ed] q[ua]n[tu]m, et d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota p[ro]p[ri]a d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota; s[ed] p[ro]p[ri]a p[er] nota
q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa; ut si det[er]mina t[er]m[in]u[m] cu[m] g[ra]m[m]a, q[ua]n[tu]m ad illa
et si rotu[m] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota. P[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
frat[er] p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a p[er] nota. P[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota. P[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
missa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota et p[ro]p[ri]a p[er] nota. In quib[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota

S[ed] p[ro]p[ri]a ad illa in d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
circulib[us] m[od]o, P[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
ut p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; ut in hoc, d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota
hoc n[on] p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
notat h[oc] q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota

2. et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
imp[er]fectib[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
ma[xi]m[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
sunt p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota

Obj[ectio] de circulib[us] imp[er]fectis; q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
ta[m]q[ua]m ea ip[s]i p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
p[ro]p[ri]a p[er] nota et t[ame]n circulib[us]. P[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota; q[ua]n[tu]m det[er]mina p[ro]p[ri]a p[er] nota
n[on] p[ri]mum, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, iam t[er]m[in]u[m] e[st] ead[em]: n[on] secundum, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota
erit d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, ut antea erat.

Conf[essio], q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota sunt p[ri]ma p[ri]a indemon[st]rabilib[us], et de
mon[st]rata p[ro]p[ri]a p[er] nota: si p[ri]mum, iam no[n] n[on] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, s[ed] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota
si 2^a, iam n[on] erunt ead[em] p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, et p[ro]p[ri]a ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota, q[ua]n[tu]m ad illa p[ro]p[ri]a p[er] nota

quod tunc ead. Et erit evid. antior. Ip. istam. maiorem evidentiorem qual. pro
provenire ex aliqua rei motiva probabili, et tunc n. in. cat. ead. Conclio.
Istam applicat. i. p. d. i. q. est. accidentaliter ad iudicium. Et q. n. sufficit
ad circumstant. factam licet imperfecta.

Quaestio 2a

De Propositione perseverata

Art. 1o

Propositio eius de finitio

Propositio perseverata, e. illa, qua e. sup. t. trij. cognoscibili est. Par
ticulari tantum. in. p. ca. l. p. q. u. d. d. t. h. a. n. c. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. p. o. s. s. e. p. e. r. s. e. r. v. a. t. a.
cognosci per aliud a priori nisi ex terminis; hoc excludit tamen medi
um a posteriori. Et h. d. e. d. u. a. q. u. a. r. e. q. u. i. r. u. n. t. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. s. p. r. i. m. o. e. s. t. u. t. q. u. i. s. e. t. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. s.
a. b. i. l. i. s. e. a. s. u. p. t. t. e. r. m. i. n. i. s. i. d. e. s. t. u. t. e. i. u. s. v. e. r. i. t. a. t. e. t. a. n. m. a. n. i. f. e. s. t. a. s. i. t. a. e. t.
p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. t. e. r. m. i. n. i. s. s. a. t. e. m. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. s. i. l. l. i. a. g. e. n. t. i. a. t. i. S. e. c. u. n. d. a. e. s. t.
u. t. c. a. r. e. a. t. m. e. d. i. u. m. a. p. r. i. o. r. i. d. e. f. e. c. t. u. p. r. i. m. a. n. o. n. e. s. t. h. a. e. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. p. o. s. s. e. r. v. a. t. a.
D. e. f. e. c. t. u. s. t. r. i. t. u. s. e. u. n. u. s. i. s. t. u. s. d. e. f. e. c. t. u. s. s. e. c. u. n. d. a. t. u. s. p. a. r. p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e.
a. l. t. e. r. i. q. u. o. d. l. i. c. e. t. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. e. r. e. t. e. a. n. c. a. m. e. s. t. c. o. n. t. i. n. g. e. n. s.

Medium vero vel est in essendo secundum se, vel in
cognoscendo, vel quod dicitur. Unde quaerit, an propositio perseverata
sit carere medio in essendo, quantum illud habeat in cognoscendo. Sic
tr. affe. cum D. Th. P. q. 2o propositio, qua caret medio in essendo, e.
cognoscibilis t. n. ex suis terminis; q. est p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. P. r. A. r. i. s. q. u. o. d.
m. i. n. i. m. e. t. e. r. m. i. n. o. r. u. m. i. n. t. e. l. l. i. g. u. n. t. u. r. o. b. i. e. r. n. o. n. f. a. c. i. e. n. s. i. d. e. s. t. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. a. t. e.
t. u. o. b. i. e. r. n. i. n. s. u. n. t. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. a. t. e. p. a. l. i. u. d. m. e. d. i. u. m. i. n. e. s. s. e. n. d. o. q. u. o. d. e. p. e. r. t. i. n.
s. u. n. t. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. a. t. e. n. o. b. i. s. q. u. a. n. d. o. t. r. i. s. i. m. p. o. r. f. e. c. t. i. s. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. a. t. e.
n. o. n. p. o. r. o. i. p. i. a. m. n. i. f. i. n. g. e. n. d. o. a. l. i. q. u. o. d. m. e. d. i. u. m.

Oppum tenent Scolyten Probant 1o et 2o, pro
q. 2o

Ex dilectis patet quod si propria esse nota, alia nota pre nota in se habet; alia
 in se, et quod nota. Prima illa, quod caret medio a priori in quibus; et e quibus
 caret medio a priori in eandem, et e quibus. Et tunc in quibus. Nam
 hoc. Si huiusmodi curiosum, non habet medium in se, sed huiusmodi quod
 non de se in se habet, quod ab ipso subiecto, et huiusmodi a priori, sed in illam. Hoc uno
 habet a et nota. Nullum tunc medium.

Prout autem habet quod, quod nota pre nota. Et tunc medium quod
 illud in se habet. Si nota pre nota in se habet. Et tunc nota pre nota. Et tunc nota
 nota pre nota. Et tunc nota pre nota. Et tunc nota pre nota. Et tunc nota pre nota.

Quod nota pre nota, et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 quod utroque fit cogitabile, et caret medio in se. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 quia una tunc medium quod nota, et nota alia. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.

Obj. Scotus 1. Propria proprie sumitur frater: sed propria
 est, et cogitur, et nota aliter, non cogitur ex se. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.

2. Quod nota pre nota, et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.

Inde: In rebus nonnullis nota, et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.
 nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.

Quod nota pre nota, et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota. Et nota pre nota.

